

[Kampmann.]

blev opnået enighed mellem venstre og socialdemokratiet om sidste forår.

Det er ikke en handlemåde, der normalt karakteriserer venstre — det er ment som en kompliment. Det er efter min opfattelse på kanten af de aftaler, som lå til grund for lovforslaget for et år siden mellem socialdemokratiet og venstre, at venstre kommer med et lovforslag, der ikke specifikt retter sig mod problemerne omkring familiehandlerne, et problem, som socialdemokratiet stedse har sagt at de var partat til at drøfte med venstre, men at venstre benytter anledningen til at fremkomme med et lovforslag, som er fuldstændig generelt i relation til den særlige indkomstskat.

Når venstre ikke har benyttet lejligheden til at fremkomme med et lovforslag, som alene står i forhold til problemerne omkring de særlige familiehandler, så skyldes det formentlig nok, at venstre ikke har været i stand til at producere et sådant lovforslag. Jeg tror ikke, jeg går for langt — ellers er jeg helt parat til at blive korrigeret af skatteministeren — når jeg siger, at regeringen i hvert fald ikke mente at have saglig basis for i hvert fald så hurtigt at udarbejde et sådant forslag, fordi udarbejdelsen af et sådant forslag rejste flere problemer, end det løste.

Venstre har heller ikke været i stand til det, for det lovforslag, der foreligger her, er jo ikke et lovforslag, der særligt skal løse problemerne omkring familiehandler. Det er gjort generelt. Uanset om det er familiehandler, generationsskifter, eller hvem det vedrører, hvilke ejendomstyper og hvilke købs- og salgskredse, hvilke tidspunkter der er mellem købs- og salgssår, hvilke steder i landet, er det gjort til generelle spørgsmål, uanset at socialdemokraterne har været parat til at se på de helt særlige problemer, som også socialdemokraterne kan se foreligger i forbindelse med kapitalvindingsskatten i familiehandler.

Jeg synes, at jeg har brugt nogen tid til at dokumentere, at det er en fremgangsmåde og en handlemåde, som ikke er et stort og i øvrigt på mange andre områder ansvarligt parti som venstre værdig. Derfor går jeg ud fra, at venstre mere eller mindre har fremsat dette forslag af demonstrationsmæssige årsager, og at venstre er parat til at

fortsætte dialogen med socialdemokraterne og andre om de særlige problemer, der er knyttet til familiehandler, og så ikke andet.

Ove Jensen (FP):

Med hensyn til de to lovforslag fra henholdsvis venstre og det radikale venstre om ændringer i loven om særlig indkomstskat, så betragter vi i fremskridtspartiet mere de to forslag som valgpjecer til brug for de to partier i den kommende valgkamp end som egentlige lovforslag, idet forslagene ikke har nogen mulighed for at blive færdigbehandlet i denne samling og derfor må genfremstilles i det nye folketingsår, hvis de skal have nogen mulighed for at blive vedtaget.

Som det vel efterhånden er alle bekendt, ønsker fremskridtspartiet den særlige indkomstskat totalt afskaffet. Men indtil vi kan skaffe et flertal herfor, vil vi naturligvis medvirke til enhver lempelse i loven, og da der i hvert fald i venstres forslag er tale om små lempelser, vil vi se velvilligt på dette forslag, hvis det nogen sinde kommer frem til udvalgsbehandling.

Som det allerede er nævnt i debatten, er årsagen til, at venstre nu fremsætter dette forslag, at venstre ikke mener, at forliget med socialdemokratiet er opfyldt. Det må nok siges, at venstre har haft lang betænkningstid i denne sag, og at denne ubeslut-somhed fra venstres side har været til stor skade for hele det danske erhvervsliv. Hvorfor har venstre ikke fremsat dette forslag så tidligt, at det kunne nå at få en normal behandling her i tinget? Er man fra venstres side virkelig interesseret i at få løst generati-onsskifteproblemet inden for erhvervslivet, siden man først kommer med dette forslag nu, eller er man ikke interesseret i at få sit eget forslag vedtaget?

Ømann (SF):

Her er vi jo i den situation, at vi på baggrund af eftermiddagens samtale om det samme har en vis klaring. Der er to partier her i salen, der klart har sagt, at de ikke vil være med til at beskatte de arbejdsfri indkomster. Det er fremskridtspartiet, og det er de konservative. Så er der tre udslaggivende partier her i salen — det er socialdemokratiet, det er de radikale, og det er venstre — som siger, at det vil de da godt, for det er da retfærdigt at gøre det. Og så vrider de sig